

Comedia hungarica „Polonyi-Kubik-Hock-Lengyel“ finita... trenurile fluera... se trăiască Ștefan Tisza!

Opiniunea publică.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima flecărei luni in Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Pețitorul corfat.

Humorescă.

Voind să mă însor, am pețit o fată din Sibiiu.

Resultatul pețitului a fost o corfă.

Măhnit am părăsit Sibiiu.

Urcându-mă într'un cupeu al călei ferate rezervat pentru nefumători am ajuns în societatea duor dame, una mai urită decât cealaltă, cari discutau intim tocma resultatul pețitului meu încoronat cu pechiu.

Eu nu le cunoșteam, ele nu mă cunoșteau pe mine, căci nejenate și-au continuat vorbăria.

Cu urechile-n patru ședeam și ascultam indiferent.

Ele vorbeau o limbă românească cârpită cu petece germâne, și dincând încând forăiau pe nas o francesă pocită, care mi-a dat să-nțeleg că-s d'o cultură superioară, și sunt cel puțin absolvente d'ale academii zarzavagioaicelor din București.

Cea mai urită, pe care cealaltă adeseori o numea „directoră“, afară de părțile, pe unde n'a ajuns cu pudra, înfățișa în obraz fundul unei căldări corturărești, și esprima, sprijinită de rezonanța unui nas ovreește desvoltat, corect limba francesă. Ea se gira de cunoscătoare a

tuturor secretelor peșitului meu. Tracta cu foc chestiunea așa, încât tot scuipatul din gură-i sărea în fața celeilalte, care mereu se ștergea cu batista preste obraz.

— Cum se poate — replică cea mai puțin, dar destul de urâtă — să dea corfă unui tinăr frumos și voinic — precum aud — Dr. în drepturi, om cu viitor?!

— Are scăderi!

— Ce fel?

— E prieten cu Calicul!

— Ha-ha-ha!

Aci conductorul intră în cupeu cu obicinuitul: A jegyeket kérem!

Eu predându-i biletul îl întreb pe ungurește: Nu se află în cupeu un signal pentru cazuri de pericol!

— Nu — îmi răspunde conductorul — și pentru ce?

— En cugetă domnule, ce m'aș face eu, dacă aceste două dame s'ar amorea în mine, și ar începe să-mi facă frumosul?!

Conductorul rîzînd a părăsit cupeul.

Consoațele mele în călătorie au înțeles discursul meu cu conductorul. D'odată au amuțit ca broaștele cântânde, când arunci o peatră-n lac, s'au înroșit în față ca racul, și erau frumoase ca dracul.

Atunci eu m'am sculat în picioare, și cu pălăria în mână le-am zis: Mă recomând! Eu sum peșitorul cu corfa, despre care dumniavoastră atâta v'ați spart gura în deplină necunoștință de cauză. Să știți dela mine: Eu cu fata m'am ajuns, cu zestrea ei însă nu. Așa am căpătat eu corfa, dar în schimb am dat o coșarcă!

Consoațele mele în călătorie, înloc se înroșiască, înfățișau verdele șopârlei în obraz!

Ajunși la halta Vizakna, amabilele zarzavagioaice în materie de minciuni soțiale s'au dat jos din tren, ear eu am scăpat d'un pericol, fără să mai am lipsă de signal în călătoria mea către casă!

Caracteristica țerenelor române din Sibiu și jur din punct de vedere economic.

Măerița din Sibiu, când pleacă cu lapte și legumă la târg, mai întâiu de toate își face planul, în care cârciumă se se bage, după ce-și va desface marfa!

* * *

Reșinăreana, când nu poate face din un cruceriu doi, își lasă bărbatul să flămânziască d'o pițula!

* * *

Popleceana, când bărbatuso îi se rupe plugul, ară cu nasul, și-n târg îți vinde cărtaboșul umplut gata, cum îl scoate din porc, cu preț îndoit!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Bungarzenele, după ce-și vînd castraveții, se înăcresc în cârciume!

* * *

Seliștenele, pentru-ca se cumpere o oală cu 2 cruceri mai ieftin decât în Seliște, plătesc 20 cruceri căraușie și pleacă la Sibiu după oale, dar c'o cale își cumpără întru iertarea păcatelor și de 2 cruceri tămâe!

* * *

Ocnarița, când are 12 ouă, plătește 10 cruceri, se pune pe calea ferată, și pleacă la Sibiu. Aici vinde cele 12 ouă cu 20 cruceri. La reîntoarcere plătește pe calea ferată alți 10 cruceri, și din câștig face păpară pentru bărbat!

* * *

Gusterițana, după ce cocoșul a cântat de ziuă, îl prinde și pleacă cu el la Sibiiu, ear grija găinilor o încredințează bărbatului!

* * *

Mohanele umblă pe stradele Sibiiului de regulă cu șurțele ridicate până ce le vînd!

* * *

Turnărița-și bate vaca până ce dă unt, apoi pleacă cu untul la Sibiiu, și până se întoarce acasă, bărbatuso se linge mereu pe buze!

* * *

Șelimbergărița, când nu ploaiă, pleacă c'o litră de lapte și două de apă la Sibiiu, ear bărbatuso face acasă limbariță după nițică zară!

* * *

Orlățenele, când pleacă de acasă cătră Sibiiu, își fac cruce, ear pe drum îmbrățișează și pe dracul!

* * *

Sibielenele sunt albe ca zăpada, însă adeseori atât de reci, încât apropiindute prea tare de ele capeți catar. În postul Paștilor vind cu multă dibăcie în piața Sibiiului zamă de prune înloc de uleu de in!

* * *

Veștemenele, când bărbații lor duc lați, scânduri ori așchii cu carul din fabrica lui Bozdog la Sibiiu, pleacă cu ei, și beau în companie ce câștigă prin că-răușie!

Un adaos la rugăciunea chiemării Duchului Sfânt.

La rugăciunea obicinuită, prin care Duchul Sfânt totdeauna înaintea deschiderii sinoadelor noastre se chiamă ca să lumineze pe sfinții părinți sinodali, eu țin următorii adaos absolut de lipsă: „*Doamne al tuturor puterilor, dă deputaților sinodali mintea, de care au mare lipsă la codificarea legilor bisericesti!*“

Adaosul acesta cu atâta mai mult e de lipsă, cu cât asupra deputaților sinodali lipsiți de minte înzădar se pogoară Duchul Sfânt din ceriuri ca să-i lumineze, că n'are ce lumina.

Spre dovadă mă provoc d'ocamdată la propunerea făcută de sfântul părinte sinodal Victor Tordoșan în sinodul arhidieceșan din estan, prin care a pretins tragerea „Comisiunii tipografiale arhidieceșane“ în cercetare disciplinară.

Pentru această propunere motivată prin malversațiuni executate sistematic preste un pătrar de secol în tipografia arhidieceșană, și cunoscute tuturor crâșnicilor gr. or. începând dela sinodul ecumenic din Nicea până azi, singur trei deputați sinodali au votizat, ceilalți au votizat contra, și propunerea a căzut — cu glorie.

Cu glorie zic, pentru-că învingerea morală, cu care noi, când învinși cădem, de regulă ne-am obicinuit a ne lăuda, în cazul de față stă de partea lui Victor Tordoșan.

Iată pentru ce:

Șaguna, sau cum toți cei mici de azi îl numesc „Marele Andreiu“ a înființat tipografia arhidieceșană cu bani împrumutați dela Coman Cioran din Reșinari.

Prin tipografia arhidieceșană înființată cu bani împrumutați, Șaguna a făcut bani grei, și și-a luminat poporul. Durere numai, că acea lumină n'a pătruns să

lumineze și pe deputații sinodului arhidieceșan deschis în Dumineca Tomei necredinciosul a anului 1904 dela nașterea lui Christos.

Miron, următorul mijlocit al marelui Andreiu în păstorirea sa de 25 ani, însoțit de măgari aduși ad hoc dela târle părăsite, din bogata tipografie arhidieceșană a produs an de an deficite, sau cu alte cuvinte, a făcut din slănină șorlic.

Sub dominațiunea lui Miron singur Telegraful Român și-a încheiat bilanțul anual cu cel puțin 8000 coroane deficit în detrimentul tipografii arhidieceșane.

Tot cu deficite s'au finit sub Miron și celelalte întreprinderi ale tipografii arhidieceșane, așa încât această tipografie în 25 de ani a consumat mai multă avere, decât marele Andreiu a lăsat moștenire bisericii sale.

Toată aceste s'au întâmplat sub ochii așanumitei comisiuni administrative a tipografii arhidieceșane, ai căror membrii actuali în majoritatea lor s'au numerat în trecut, și se numără azi între sfinții părinți ai sinodului arhidieceșan.

Sub administrarea comisiunii tipografii arhidieceșane, din tipografia înființată de marele Andreiu cu bani împrumutați s'a furat, s'a defraudat, s'a păpat etc. întocma ca și la „Concordia“, societate comercială pe furtașaguri — pardon — pe acțiuni.

Așa stând lucrul, eu întreb :

1. Propunerea deputatului Victor Tordoșan, ca comisiunea tipografii arhidieceșane să se tragă în cercetare disciplinară n'a fost oare la loc ?

2. Avut'au acei deputați sinodali, cari per maiora au votisat căderea propunerii lui Victor Tordoșan minte ?

3. N'a fost oare zădarnică chiemarea Duchului Sfânt, ca să lumineze deputați lipsiți de minte ?

„Suum cuique“, sau pe românește : Precumu-i Sfântul, așa-i și tămâia!

Să întoarcem nițal foaia.

Cum vine Victor Tordoșan, care și sub Miron a făcut bisericii sale servii de diurne sinodali „ad incasso“, se propună în sinodul din estan disciplinarea comisiunii tipografii archidiececane, când aceasta și-a încheiat anul de gestiuni cu-n plus, până-când sub Miron de regulă l'a încheiat cu minus?!

Dar se mai întore odată foaia, ca bine se vadă.

Întrebarea mea din urmă e motivată, și nu prea.

Bilanțele nu-s scutite de câinii. Adeseori prin bilanțe se falsifică matematica. Nu în ori-care bilanț se calculează exact: De două-ori doi e patru.

Plusul bilanțului tipografii archidiececane din estan a rezultat din valorarea Telegrafului Român în active cu 30.000 coroane, ear atâta da ori-care locuitor din casa nebunilor pe Telegraful Român.

Care va sè zică — cum Slavici zicea când nu era beat — plusul rezultat în bilanțul tipografii archidiececane pe ultimul an de gestiuni, întru nimica nu se deosebește de plusul racilor din cartea țiganelui.

„Et quod erat demonstrandum“, sau pe românește : Sêracă lume cum te etc!

Preste cap, ba un cloțan,
 Pardon! Un domn veteran
 Bun de gură, priceput,
 A spus că are un statut
 Potrivit la azbucheri
 La care a lucrat trei seri
 Deci ceșe sê se cetească
 Lucrul sê se lămurească.
 Atunci un Dr. Condac
 Clătiră grozav din cap,
 Statutul se nu se cetească
 Acum se nu sê primească
 Până mai întâi vlădicii
 L'or ceti, l'or iscăli.
 Dar dascălii toți ca unul
 Stăruie se dee drumul
 Proiectului spre cetire
 De reverenzi nu au știre.
 Reverenzile atunci
 Precât sunt ele de lungi
 P'atâta se înfoiară
 Și cu elocvență rară
 Cercară a capașita . . .
 Dar azbucherii zic „ba“
 N'a fi după gustul vostru
 C'a fi după gustul nostru.
 Și s'au pus la votizat
 Și atuncea s'a constatat
 Că dascălii zêu sunt tari
 De și nu-s ăi cei domni mari;
 Câți au fost, au fost p'un gând
 Toți au votizat pe rënd
 La o formă, la un fel
 Se vedea că-s din Ardel.

Și au fost la adunare
 Din grozavă depărtare
 De pe văile Rodnii
 De pe apa Bistriții,
 Fost-au și de pe Sălăgiu,
 Numai din orașul Blajiu
 Nici un iesuit n'a fost
 Cu toate c'acum nu-i post
 Se stee la mătănii
 Și la psalmi la cetenii;
 Dar n'au fost, te miri de ce,
 Știu ei doară pentru ce . . .
 Nici din Gherla n'am văzut
 Vr'un profesor priceput
 Ori vr'un dascăl cât de mic,
 Ori vre un ras canonic,
 Ori vre un comod vlădic;
 N'a fost nime din Gherla
 Nici din America,
 Sêm n că ei nu aderează
 La Alianța vitează.
 Și nici nu pot adera
 La un lucru ca ăla
 Că pricepe doar tot mutul
 Ce defectos e statutul,
 Părăgraful cel dintâie
 E croit spre mișelie
 Că el zice lămurit:
 Dascălul e om cinstit,
 Deci n'a iscăli reversul
 Ce-i l'a-ntinde preotul
 Ca drept de adevărire
 Cum c'adecă are știre.
 Că preotul a făcut

Zeci și mii de intențiuni
 Pentru talerii cei buni
 Care din „Fremd“ i-a primit,
 Cu stofe și vin cinstit.

Tot paragraful acela
 Se pune a admonia
 Pe dascălii cei uniți
 Care ar fi fără minți
 Și și-ar împărți plata
 Cu popa sfinția sa.
 Mai oprește paragraful
 Pe biet dascălul sêracul
 De a fi popii surugiu,
 Preutesii cal cu frâu.

Scurt: Statutul ar dori
 Azbucherii domni a fi
 Popii de s'or învoi;
 Dar popii – vedeaș grași –
 Nu-nzădar sunt tunși și roși,
 Una ca asta nu vor
 Că nu-i după gustul lor.

Ei ar vrea ca dascălii
 Să fie ca pân' aci:

*„Dascăliță jupâneasă
 Hai de spală cele vase
 Și tu dascăle jupân
 Hai de dă la vite fân
 Că ești dascăl de român
 Și ai director un popă
 Cu foalele cât o dobă.“*

După-ndelungă dispută
 Alianța e făcută

Și cu toții aliați
 Ca nește dascăli curați
 S'au dus pân' la berărie
 Unde atuncea mai întâie
 Unii bere au gustat
 Și s'au pus la toastat.
 Vai, ce toate cumplite
 Au rostit domnii cuminte
 Chiar de acasă plămădite.
 Pentru popi, pentru vlădici,
 Protopopi și canonici
 Pentru dascăli și vicari,
 Pentru caii lor cei mari,
 Pentru găște, pentru rațe,
 Pentru copii din brațe,
 Pentru doamne și husari,
 Pentru domnii ghinerari,
 Pentru toți și pentru toate
 Valahiceștile gloate.

Hei, că Românul-n veselie
 A toasta bine știe
 După-ce a beut răchie.

Apoi sătui de toaste
 Pedagogicească oaste
 S'a-mprăștiat l'ale sale
 De nu i-va opri în cale
 Vr'un grevist de ai lui

[Bánffy

Ori de a lui Hieronimy
 Care opresc trenu-n drum
 Și paragrafi-i fac scrum!

Dr. Zeno.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule băiat dihai
Vin' de joacă-n prima Mai
C'amu codrul înfrunzește
Și tot câmpul înverzește.

Joacă tu numai mereu
Colo-n Batiz Oșvarëu
Dar joacă mândru cinaș
Cu *Teodor Irimiaș*.

Hop, că Teodor Irimie
E dascăl de omenie,
Ba poți zice că-i erou
În vlădicia lui Sabou.

El cu șese lângă el*)
Căței în piele de miel
S'au scremut, s'au sufulcat
Și fteatru au jucat.

*) Văzi Gazeta Transil. nr. 75 pag. 5 din 1904.

Dar se vezi cumetre Marcu
Cât de fain a fost teatru
Stau bun că te-ai da de-a dura
Pe veci ți-ar amuți gura.

Că, se vezi Mărcuțule,
Cei șapte — puiuțule,
.. Au jucat pe „*Falu rossza*“
De bubuia toată școala.

Și au jucat cu mare foc
Cât lumea stătea pe loc
Sta pe loc și se-ntreba
Oare aceea-i școala
Cea românească din sat,
Ori e vr'o școală de stat?
Din jidovescul regat?

Că cântau, nene, cântau,
Și jucau, dar cum jucau?
Jucau nene halaripul
De se bubuia tot satul.

Și cântau pe întrecute,
Tot mai iute și mai iute,
Tot mai iute, țîpând fum
În limba lui Tuhutum.

Toate-s bune și frumoase,
Dar ceata cea voinicoasă
De ce oare a jucat
Ungurește-n acel sat?

Noi știam pân' acuma
Că românească-i școala
Cea din Batiz Oșvarëu
Așa-i Mărcuț, scumpul meu?

De-i așa, cum de cutează
Să umble ca capra-n varză
Dascălul Irimiaș,
De ce nu-l scot la imaș?

De ce nu-i pun la grumaz
Un clopot cu mândru glas
Clopot sleit de cioaie
Că Irimie nu-i oie,
Că-i berbec capiu și șut
Unii spun c'ar fi chiar mut?!

Joacă deci mândru cinaș
Cu Teodor Irimiaș
Și jucând strigă-i așa:
Hop, dascăle, nu te da!

Nu te da, nu te lăsa,
Arată că știi juca
Și arată că știi striga
Să resune ulița!

Hop, dascăle Irimie,
De te-aș vedea-n vîrf de viie
Să te dau de-a turdulucu
Pân' unde-o dus iapa mutu!

Hop, dascăle Irimie
Lasă școala în pustie
Fă-te tu fteatralist
Ori preste capre fi tist!

Hop, că școala nu-i de tine,
Cum nu-i popia de mine,
Tu ești bun se joci pe fune,
Eu se îmi bat rîs de lume!

Că, dascăle Irimie,
Aș dori să-mi spui tu mie
Cine dracul te-a-ndires
De faci în școală eres?

Ori școala cea românească
Pentru limba ungurească
E clădită, susținută
Cu trudă atât de multă?

Nu te temi că oamenii
Din sat te vor isgoni
Ca p'un om fără de ispravă
Pentru acea proastă găl-
[ceavă?

Nu te temi tu de mueri,
Bată-te ziua de eri,
Că te-or apuca în mâni
De-i zăcea 8 săptămâni?

Dar nu te temi de școlari
Și de feciorii cei mari
Că te-or trece prin Pălmești
Și te-or duce la Pumnești?

Nu te temi nici de moșnegi,
Ști, de bătrânii cei tregi
Că te-or strîmtori cu ușa
Și ți-or muta din loc gușa?

Oh, nu te temi nici de babe
Că te-or purta-n patru labe
Preste câmp și arături
Batjocură la Unguri?

Irimie, nu fi prost,
Asta se o știi de rost:
Babele chiar și pe dracul
L'au îmbetrânit sêracul!

Că ele știi descânta
Și cu bobii știi a da
De îți înghiață apa
În fundul captorului
În postul Sânt Petrului.

Vai, dascăle Irimie,
Ascultă ce-ți spun eu ție:
Babele de vor simți
Că școala lea-i unguri,
Grozav se vor resbuna
Pe biată pieleuța ta.
Că toate s'or aduna
În mână cu mătura
La răspânție de drum
Și pe tin' te-or face serum.

Mai întâiu vor descânta
Până crerii-ți vor sêca;
Dup'aceea vor posti
Până de tot vei prosti.

Apoi ți-or da mătrăgună
De-i juca noaptea pe lună
Fteatrul lui „Falu rossza“
Ca și o capră rîioasă.

Dup'aceea te-or poci
Cât sêrace-i amuți
Nu-i putea scoate din gură
Nici baremi o-njurătură.

Mai în urmă te-or purta
Pe cărări până ce-i da
De locul perirei tale,
Dracul ți-a plânge de jale.

Deci, dascăle Irimie,
Ascultă ce-ți spun eu ție:
Nu umbla cu „Falu rossza“
Că tu încă-i căpia.

Și se știi că căpierea
N'afă leacul nicăirea,
Numai sapa și lopata
Îți vor da cândva răsplata

Altcum tu Ieremiaș
Destoinic ești mintenaș
Cum ți-am spus așa se faci
Ori se mergi în șapte draci.

Poți merge pe calea dreaptă
Care duce la răsplată;
Poți merge pe calea strimbă
Care duce la osîndă.

Deschise-ți stau călile,
Urmează-ți cărările
Cum voești, dar ține minte:
Rar dai porcului plăcinte.

Apoi hop Marcule hop
Las' pe Teodor în potop
Că doar știi tu zicala:
Cum ți-i săra — așa-i mânca,
Cum ți așterne — te-i culca
Bată-te Dumineca;

Lasă deci pe Ieremie
Se rămână în pustie
Eară tu urmează-mi mie.

Hop, urmează-mi și des-
[cântă:
Voi șese voinici cu smântă
Ce ați urmat pe Irimiaș
Stați-mi „habtacht“ min-
[tinaș!

Așa, acum tu Rusz Șimon
Spune-mi, ești astfel de om
Să-ți bați joc de școala ta,
Bată-te Dumineca?

Spune-mi, cine te-a îndemnat
Să comiți acel păcat
De care s'ar rușina
Ș'un țigan, de-i ceși ceva?

Mă Rusz Șimon, vezi că Rușii
Cad în Iapan ca butucii
Ai de grije se nu cazi
Și tu ca mare viteaz!

Rusule, nu fi tândală,
Fi om mai cu socoteală
De vrei socotit se fi
Până ești între cei vii!

Orbán János, notar mare
Numit „Orbul din născare“
Se stea „habtacht“, ba
[vigyáz
De cumva doară e treaz.

Bun! Tu orb din naștere
 Săcați-ar urechile
 Să n'auzi cu dênsele
 Rspunde-ntrebările:

Cine dracul mi te-a pus
 Se faci tu ce-a făcut Rusz?
 Ori el de s'a înneca,
 Te înnece și dumniata?

Drept a avut, cel, ce a zis:
 Orbul s'a făcut de rîs;
 Orb a fost, orb a rămas
 Fără omenie-n nas!

Apoi se stee colo
 Anderkó János și László
 Să-i vedem de sănătoși
 Precum sunt de voinicoși!

Bun! Voi viteji cu cap de cal
 Nepoți de vicar general
 De ce v'ați dus la imaș
 Cu Toder Irimiaș?

Nu știți voi vorba cea veche:
 Cine după muscă merge
 Nu ajunge nici l'un bine,
 Numa-n gunoi și-n rușine!

Da-i destul! Voi, și cu voi
 Toți ai neamului gunoi
 Fi-ți de rîs și de ocară
 Și la lume și la țeară!

Apoi Mărcuț ia-mi-te
 Și pân' la Jibert du-te

Și în crâșmă bagă-te
 Bagă-te, îmbată-te.

Dar bea, Mărcuț, cu cruțare
 Să mai remănă-n căldare
 Vinars și la altă lume
 Domnului Butto anume!

Că d-lui ca creștin
 Nu fuge în veci de vin
 Și ca dascăl cu cap treaz
 Nu fuge nici de vinars.

Deci bea tu se mai remănă
 Și altora de-a îndămână
 Bea și fă o pribegie
 La Sân-Mărtinul de câmpie.

Hop că acolo un cârlan
 Anume cantorul Vlad Ioan
 Spre sinagogă trimite
 Pe oameni ca și pe vite.

El la Riciul de câmpie
 N'afă demn de doftorie
 Vr'un puiu de creștin roman
 Numai un puiu de jidan.

Și-au fost concurenți creștini
 Dar Vlad fu pentru străini
 Și cu el încă doi soți
 Tot voinici buni patrioți.

P'acest Vlad, Mărcuțule,
 Ia-l în brațe puiule
 Poartă mi-l prin Sân-Mărtin
 Ca p'un cuvios creștin.

Și purtându-l îi descântă:
 Vladule fără de smântă
 Hai se te taiu în prejur
 Și se te învêrt sub ciur.

Hop! Se fi jidan de tot
 Precât ești de patriot,
 Barbă și përciuni se porți
 Cum poartă jidanii toți!

Să porți caftan, să porți thales
 Să mânci chigălă și mașes
 Și doftorul de jidan
 Să-ți dea leacuri cu cătran.

Eară de-i mai cuteza
 În biserică a întra,
 Vezi, la greco-catolici
 Atunci se cazi în urziaci.

Că votul tu când ți-ai dat
 La jidan, te-ai lăpădat,
 De neamul și legea ta
 Pe toată viața ta.

Deci de azi până-n vecie
 Al tîu nume o se fie
 Vladenberger Iankëla
 Ce mătură sinagoga.

Apoi Mărcuț nu te da,
 Nu te da, nu te lăsa
 Până-i merge la Voila
 Unde un popă vei afla.

Nu-i știu bine al sêu nume
 Dar — cred — oamenii
 [ți-vor spune

Cum îl chiamă, numa-n-
 [treabă
 Unde-i popa cel cu babă.

Ști, ël ce află de bine
 Ca prin satele vecine
 Se meargă cu babele
 Se ierte pëcatele.

Pe ăst popă află-mi-l,
 Află-mi-l și joacă-mi-l,
 Și jucând strigă-i așa:
 Părinte sfinția ta,
 Dăn țapăn junii eia
 Ce au fost la America?

Și-i mai zi: Sfinte părinte
 Prinde o leacă de minte,
 Ești bētrân, las babele,
 Cetește pravilele.

Că, vëzi cinstite părinte,
 Tinerii ăștia n'au minte
 Odată de pot speti
 Când nici nu-i gândi.

Ori te pot știrbi la gură,
 Atunci cum se rozi pres-
 [cură?

Lasă dar năravurile
 De-ți mai trebe oasele!

Apoi Mărcuț fētul meu
 Dumi-te păn' la Cricău
 Că părintele Bursan
 Te așteaptă mai de an.

Vai, bucuros ar juca,
 Marcule, cu dumniata,
 Că el e pară și foc
 Când s'apropie de joc.

El și-mblând cu Iordanul
 Unde află țiganul
 Îl pune de-i zice-n diplă
 Ear el joacă și descântă.

Joacă-mi-l și tu o leacă
 Doar nebunia să-i treacă
 Și-i zi: Părinte Bursan
 Bagă-ți minte în boștan;
 Nu face tot nărozii
 Că te rîd bieții copii.

Las' crîșma și jocurile,
 Și nu face nunțile
 Cum le faci, că doar ești
 [popă,
 Că de nu, tot te fac dobă!

Nu-mi pasă că ești unit
 Te lovesc des preste flit
 Păn' te fac se fi de treabă
 Ori îți rad slăvita barbă.

Ș'apoi hop și eară hop
 Că Hălchiu-i mândru loc
 Și acolo avem un copil
 Popa Roșca Teofil.

Hop, ca popa Teofil
 Rar mai affi un copil
 Se știe pierde crucea
 Umblând cu boboteaza.

La ăsta spune-i așa:
 Măi părinte Teofile
 Păzește-ți bine barba
 Că tu-i plînge-o, copile.

Uite tu ce-ți spun eu az:
 Leagă-ți crucea de grumaz
 Când cu Iordanul pornești.
 Se nu ți-o mai prăpădești.

Totuși de s'ar întempla
 Și crucea ți-o-ar fura
 Din greșală cineva,
 Tu în sin se ai alta
 C'atunci nu ti-i deochia.

Ș'apoi hop, Marcule hop!
 Păn'a da frunzuța-n plop
 Joacă tu una cinaș
 Cu domnul Ioan Fărkaș!

Hop, nu cu cel dela Dej
 Unde toți oamenii-s treji
 Cari nu beau păn' la
 [îmbătare,

Nu, că ăst Fărkaș e în stare
 Se te arete la Bámffy
 Și acela te-a canoni
 Ministru când a mai fi.

Mai avem noi un Fărkaș
 Cinășel și drăgălaș
 Că doar în lumea ast șodă
 Num'un câne-i scurt la
 [coadă?

Știi tu colo la Băești
 Unde-s cuiburi nemeșești

Este un popă ortodox
Farkaș János numit Ox!

Pe acesta joacă-mi-l,
Joacă-mi-l învêrtemi-l
Pe sub sită pe sub ciur
Păn' va face zup în nas!

Hop, dar joacă-l nemeșește
C'ășa sê duculuește
Că-i popă tistaș, curat,
Și-i nemeșember buzat.

Și jucând îi iuește
Precum se duculuește,
Vêzi bine tot nemeșește:
Părinte popă János
De ce sări ca un cocoș
La tată-to bêtânul
Și încă cu cuțitul?

Așa-ți spune Prävila
Sê cinstesti bêtâneța
Tată-têu și a mumă-ta
Bată-te cădelnița?

Mê, Șaguna de-ar trăi
Ști tu cum te-ar canoni
Dacă cumva-ar auzi?

Mê, în genunchi pune-te-ar
Te-ar amenința amar:
Hundskerli el strigaț'ar,
Trei ceasuri el ținete-ar
Tot în genunchi lângă ușă
Cum ții tu pe o coldușă,

Trei ceasuri te-ar canoni
Și nimic nu ți-ar grăi
Ci l'al ceasului patrar
Un „Hundskerli“ strigaț'ar
Cu glas apăsăat și rar.

Alta nimic nu ți-ar face
Apoi ți-ar da bună pace
Se te duci păn' la Băești
Singur se te canonești
Singur moartea sê-ți dorești.

Ear la trei ceasuri apoi
Pe labele dinapoi
Ți-ar zice se te ridici
Și se te cari de pe aici.

Tu când ai fi la plecare
El ți-ar striga una tare:
Mai bate-i pe tată-to
Tu Hundskerl? . . .

Așa el te-ar canoni
Dacă ar mai trăi,
Dar el nu-i întrei cei vii
S'a dus de mult din Sibii!

Deci poți părinte János
Sări chiar ca un cocoș
La tată-to bêtânul
În mână cu cuțitul,
De mulțam că te-a crescut
Și popă că te-a făcut.

Dar mēi părinte Fărkaș
Eu ceva întrebate-aș:

Ce ai tu cu dascălii
Ce ai cu directorii?

Vrei doar ca cu ori ce preț
Pêrul têu cel lung și creț
Se umble des pieptănat
Și de dascăli scărmănat?

Ori vrei ca directora
Să-ți astupe pupêza
Cu paragrafii legii
Colo-n fundul temniții?

Părinte popă Fărkaș,
Eu alt ceva spuneț'ăș:
Dute-n crîșmă la Ovreu
Și bea vinars fătul meu
Dar n'avea grija lumii
Că lumea te-a pălmui
Cum — precum șoptește
[satul —
Te-a pălmuit avocatul
Ca ce nu ți-ai ținut flitul!

Apoi, mēi popă Fărkaș,
Încă ceva spuneț'ăș:
Nu disputa tu zidirea
Și-n Christos dumnezeirea
Că te-a bate cel de sus
Care se chiamă Isus!

Fă ce-i face, taci din gură
Dacă ești o sēcătură
Fără pic de-nvêțatură
Numai cu pismă și ură!

Altcum, părinte Fărkaș,
Eu alt ceva spuneț'ăș:
Dute tu oblu-n Sibii
Unde cucul cântă întâi
Și te du la vlădicie
Ști tu, la metropolie
Și zi cu glas plin de jale,
Zi exelenției sale:
„Fie-ți milă, și pomană
De un popă fără prihană
Cum sunt eu, desleagă-mē,
De dar dispusează-mē;
Rade-mi barba, tunde-mi
[pêrul,
Că — vorbindu-ți adevêrul —
Nu sunt vrednic de popie
Ba nici de crâșnicie
Tocmai la noi în Băești
Ori prin sate nemeșești;
Încă-n sate românești
Calea-valea, sunt mai
[proaste,
Sunt pe rîpe și pe coaste
Unde un popă vecinic treaz
Chiar și ziua la amiaz
Își poate rupe grumazul
Ori a-și turti o leacă nasul.
În așa sat, prea sfințite,
Nu-mi pasă de mi-i trimite
Că doară m'oi canoni
Și în veci te-oi proslăvi
Amin!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nici idee n'aveți de curtizare!

Timpurile se schimbă, și oamenii cu ele. În vremea mea oamenii aveau puțină carte, câinii aproape deloc, fie-care-și purta inima-n gură. Azi, unflați de carte burduf, oamenii-s pardosiți din creștet până-n tălpi cu câinii diplomatice de nu mai poți pătrunde la simțul inimii lor. Câț!

Eu, la balul „albastru“ aranjat de tinerețea din Sibiu estan, am admirat talentul de curtizare al mai multor, dar în deosebi al unei dame. Asta e o veritabilă artistă în curtizare, și eu mult mă mir, cum de n'a petiționat pentru patentarea atărei arte. Câț!

Această damă, când curtisează, în ori-care individ deșteaptă credința, că pe el îl preferă față de toți ceilalți. Cât!

Diplomația acestei dame în curtizare trece departe preste marginile închipuirii omenești. Însuși când bărbatu-so îi curtisează, și-i asigură toată iubirea, de care o femeie e capace, totatunci pe nesimțite-și manifestează dorința d'a plăcea și altor bărbați. Cât!

Pe altă damă, cu asemenea talente curtisitoare, am observat eu mai anii trecuți preumblându-se pe înmurgitul serei cu bărbatu-so șold la șold pe strade, și o-am admirat cu cât foc i-se uita, ținându-l cu stânga de toartă, în ochi, ear cu dreapta lua în primire o pistolă de amor dela un trecător uniformat. Cât!

Și mirare, virtuțile absolut închipuite ale acestor femei întrec în ochii contimporanilor virtuțile adevărate ale tuturor altor femei. Cât!

Pe ori-care individ, care în fața lor recunoaște virtuțile altor dame, ele îl consideră d'un mojić. Din contra dela ori-ce mojić sufer cu deosebită plăcere lingușiri și laude absolut nemeritate fără se observe cât de puțină stimă nutresc contimporanii curtizați din partea lor față de ele. Cât!

Amorul femeilor cu atari însușiri față de bărbat nu depinde dela prerogative spirituale, ci dela însușiri trupești, ori splendoare esterioară — sictir atare amor! Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Sunt fete, cari în mândria lor își poartă nasul atât
de sus, de le ploauă în el!

* * *

Muștele nu se prind cu oțet!

* * *

Cânele pentru acel motiv e cel mai bun amic al
omului, că nu-i cere bani împrumut!

* * *

Pocăința e săpunul conștiinței murdare!

* * *

Folosește-te de vanitatea oamenilor dacă vrei să tragi foloase!

* * *

Veduvia e o festivitate sărbată în singurătate!

* * *

Fă ce nu poți lăsa, și lasă ce nu poți face!

* * *

Sunt tineri, cari prin complimente țin ași arăta superioritatea spiritului, de care dispun!

* * *

Toate fetele-s frumoase pentru cei-ce le plac!

* * *

Țăranul învață în șezătoare a iubi, inteligentul la baluri, ear amândoi dela femei!

* * *

Opurile lui Dr. Goldiș, Dr. Ciorogar, și Dr. Elefterescu se disting în literatura noastră prin însușirea particulară, că publicul le-a cetit înainte de ce ei le-au scris!

* * *

Podagra e o boală, care cere multă îngrijire, și de aceea canonicii mai mult se bucură de ea!

* * *

Politica în alte state e știință de stat; în Ungaria e arta de a se ruina pe sine și statul.

Naționalitățile din Ungaria nedispunând de puterea hotărâtoare, făcând politică, se ruinează de regulă numai pe sine.*)

*) Întrebați pe Nenea George din Băsești, Dr. Mihali din Dej etc.

Nero împăcat.

- Zicei că cânele teu Nero după ce te-ai însurat
lătra la nevastă-ta ca la lup!
- Așa și lătra!
- Ei, și acum?
- Acum mănâncă chiar și ce ea ferbe!

Pelikan's Schullergarten

în Ocna-Sibiului (Vizakna)

Restaurant de primul rang

se va deschide

in 15 Maiu.

**Bucătărie escelentă, vinuri albe curate de
Transilvania, și roșii de Meneș.**

Prețuri moderate.

Servitiu strict solid.

D-lui A. în B.: Popa Colac, din cauza straicului funcționarilor călei ferate din Budapalestina, nu știu în care stațiune s'a înglodat.

Popa Pupăză-și adună uneltele pentru sinodul ecumenic-congrual conchiemat pe 10 Maiu în Blaj. Eu, în lipsa acestor colaboratori interni, nu-ți pot împlini dorința!

D-lui B. în R.: Puțină răbdare încă. Eu am cetitori de diferită intelectualitate — pe toți trebuie să-i sătur, și dispun d'un prea îngust spațiu!

Spre orientare.

Mai multor reclamanți: Calicul decând există, singur odată, din cauză de morb, nu s'a expedit c'o zi mai nainte de prima fiecărei Luni a vechiului calendar. Reclamați în 15 zile la posta de care vă țineți numerii neprimiti, și vă trimitem duplicate. După 15 zile reclamați-i la ceice vi-i fură.

D-lui G. P. în S.: Ce păcat, că celce pe D-ta te-a învățat a scrie, nu m'a învățat și pe mine se cetesc ce scrii.

Nu-ți pot da nici un răspuns!

D-lui G. M. în O. Tyukos, per A.-Komana: Nu te cunosc, nici te-am cunoscut. Răspunsul cerut, din cauza îngrămădirei afacerilor îl vei primi mai târziu. Din funcția, ce D-ta ocupi însă, cred că ști face deosebire între al meu și al tău. Un om cinstit nu suferă lucruri rătăcite în casa sa!

Administrația Calicului.